

[Hastrup.]

virke. Den løser ikke de problemer, som den beskæftiger sig med; den lover en lang række ting, som den er ude af stand til at holde, samtidig med at den tilslører, hvad den kan komme til at koste, og hvad den rent faktisk kan og måske også skal bruges til.

Lovforslaget hviler jo på denne mærkelige tanke, at der overflyttes 1 milliard kr. fra statens obligationsbeholdning i Nationalbanken til en såkaldt boligfond, hvorved det tilsløres, at det slet ikke drejer sig om nye penge, men om indtægter, som staten i forvejen oppebærer via kontoen for Nationalbankens overskud og derfor selvfølgelig mister, når de anvendes til disse formål. Finansieringen vil således nødvendigvis til syvende og sidst kræve øgede skatter. Loven tilslører også, at det slet ikke her drejer sig om en milliard kr., men alene om renterne af denne milliard eller i første omgang om 90 mill. kr. til dette formål.

Vi har spurgt, hvad der skal bruges af penge til næste år og i de år, som følger derefter, men det har vi ikke kunnet få noget svar på. Momsaftalen mellem de to socialistiske partier fortæller, at der skal bruges 100 mill. kr. i år, 400 mill. kr. til næste år og 500 mill. kr. det tredje år, men det fremgår ikke af lovforslaget. Man har hverken villet bekræfte eller afkræfte, at disse penge skal bruges. Men det er jo klart, at hvis der på to år skal bruges næsten 1 milliard kr., må det selvfølgelig gå ud over andre opgaver, det kan ikke undgås. Det er derfor ikke underligt, at vi spørger: hvad er det, der skal undgælde? Er det investeringer til undervisningsformål, til hospitaler eller mulighederne for en mere rimelig og hensigtsmæssig beskatning, der skal undgælde? Det har vi ikke fået noget at vide om.

Det forudsættes, at beløbet skal stige, men der siges intet om, hvor meget det kan komme til at dreje sig om. Hvis folketinget vedtager loven i den skikkelse, som flertallet altså nu anbefaler, aner folketinget i

virkeligheden slet ikke, hvad det forpligter sig til.

Alligevel opnås der ingen sikkerhed med hensyn til de kommende års investeringer i de opgaver, lovforslaget her beskæftiger sig med. Boligministeren har fortalt os, at i år agter han intet at søge i henhold til lovforslagets § 3, nr. 3, som går ud på, at midlerne kan suppleres ved særlig bevilling på de årlige bevillingslove. Men vi har ikke kunnet få at vide, hvor meget der over denne konto ønskes bevilget til næste år eller i de kommende år. Vi har heller ikke kunnet få oplysning om, hvordan lovforslaget forholder sig til regeringens øvrige investeringsprogrammer.

Sammen med venstre og det radikale venstre har vi fremsat en række ændringsforslag, som alle er blevet afvist af flertallet. Jeg kan sige, at disse ændringsforslag end ikke er gjort til genstand for forhandling i udvalget, de er bare blevet ekspederet; det er åbenbart på den måde, man ønsker at bruge flertallet. Det fremgår af disse ændringsforslag, at vi har en klar og positiv vilje til at medvirke til foranstaltninger, der kan fremme byggemodning og støtte kommunernes mulighed for at påvirke udviklingen gennem opkøb af grunde til fællesanlæg og boligformål.

Hr. Axel Ivan Pedersen drog i tvivl, hvorvidt vi ville have fremsat eller medvirket til lovforslag af den karakter, som vore ændringsforslag har, såfremt der ikke forelå et lovforslag fra regeringens side, som på forhånd var sikret flertal her i folketinget. Jeg forstår ikke, hvordan hr. Axel Ivan Pedersen kan bringe dette i tvivl. Det var jo en given forudsætning ved boligforliget, at der skulle gøres en indsats på disse områder.

I modsætning til regeringsforslaget angiver de 3 partiers ændringsforslag en klar ramme for de beløb, som bliver til rådighed for disse formål i de nærmest kommende år. De tilvejebringer den sikkerhed for statens og kommunernes dispositioner, som helt savnes i flertalspartierne lovforslag. Belø-